Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

1. juuni 2016*

Ühine põllumajanduspoliitika — Otsetoetused — Lisakriteeriumid ökoloogilise kasutuseesmärgiga lühikese raieringiga madalmetsaga aladele — Delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikli 45 lõige 8 — Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 9 punkt a — Võimu kuritarvitamine — Õiguskindlus — Mittediskrimineerimine — Õiguspärane ootus — Omandiõigus — Põhjendamiskohustus

Kohtuasjas T-662/14,

Ungari, esindajad: M. Fehér ja G. Koós,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: H. Kranenborg, A. Sipos ja G. von Rintelen,

kostja,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013 ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa (ELT 2013, L 181, lk 1), artikli 45 lõike 8 esimese lause osa, mis näeb ette järgmist: „valides määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 2 punkti c kohaselt koostatud loetelust välja liigid, mis on ökoloogiliselt kõige sobivamad, ja välistades seega liigid, mis on selgelt võõramaised“,

ÜLDKOHUS (neljas koda)

koosseisus: president M. Prek, kohtunikud I. Labucka ja V. Kreuschitz (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik S. Bukšek Tomac,

arvestades kirjalikku menetlust ja 2. detsembri 2015. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: ungari.

otsuse [1]

Vaidluse taust

1 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT 2014, L 347, lk 608; edaspidi „algmäärus“), kehtestab uue õigusliku raamistiku ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) raames makstavatele otsetoetustele.

2 Üks uue ÜPP eesmärke, nagu see on määratletud algmääruses, on keskkonnahoidlikkuse suurendamine otsetoetuste keskkonnasäästlikumaks muutmise kohustusliku komponendiga, millega toetatakse kogu Euroopa Liidus kohaldatavaid kliimat ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid. Sellega seoses peaksid liikmesriigid kasutama osa oma otsetoetuste riiklikust ülemmäärast selleks, et anda lisaks põhitoetusele põllumajandustootjate järgitavate kohustuslike põllumajandustavade eest, millega taotletakse eelkõige kliima- ja keskkonnapoliitikaeesmärke, iga-aastast toetust. Üks tava, mida tuleb järgida kogu toetuskõlbliku pindala suhtes, on ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade kindlaks loomine (algmääruse põhjendus 37). Neid maa-alasid tuleks luua eelkõige selleks, et kaitsta ja parandada elurikkust põllumajanduslikes majapidamistes (algmääruse põhjendus 44).

3 Algmäärus näeb niisiis ette, et kui põllumajandusliku majapidamise toetuskõlblik põllumaa on suurem kui 15 hektarit, tagavad põllumajandustootjad, et alates 1. jaanuarist 2015 on ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala ala, mis vastab vähemalt 5%-le põllumajandustootja deklareeritud põllumaast (algmääruse artikli 46 lõige 1).

4 Nende alade hulka, mida liikmesriigid võivad käsitada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladena, kuuluvad lühikese raieringiga madalmetsaga alad, kus ei kasutata mineraalväetisi ega taimekaitsevahendeid (algmääruse artikli 46 lõike 2 punkt g).

5 Selleks et ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad kujundataks tõhusalt ja ühetaoliselt, delegeerib algmäärus Euroopa Komisjonile õiguse võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse täiendavad kriteeriumid, mille alusel määratletakse alad ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladena (algmääruse põhjendus 45). Nii näeb algmääruse artikli 46 lõike 9 punkt a ette, et komisjonil on õigus sätestada täiendavaid kriteeriume sama artikli lõikes 2 osutatud maa-alade liikide kohta – sealhulgas eespool nimetatud lühikese raieringiga madalmetsaga alad –, mida võib käsitada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladena.

6 Selle volituse alusel võttis komisjon vastu 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014, millega täiendatakse algmäärust (ELT 2014, L 181, lk 1; edaspidi „delegeeritud määrus“).

7 Delegeeritud määruses määras komisjon kindlaks teatud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alaliikidele täiendavad kriteeriumid. Lühikese raieringiga madalmetsaga alade kohta, kus ei kasutata mineraalväetisi ega taimekaitsevahendeid täpsustas komisjon, et liikmesriigid koostavad nende liikide loetelu, mida võidakse sel eesmärgil kasutada, valides algmääruse artikli 4 lõike 2 punkti c kohaselt koostatud loetelust välja liigid, mis on ökoloogiliselt kõige sobivamad, ja välistades seega liigid, mis on selgelt võõramaised (delegeeritud määruse artikli 45 lõige 8).

8 Pärast delegeeritud määruse avaldamist esitas Ungari Üldkohtule hagi, paludes tühistada nimetatud määruse artikli 45 lõige 8 osas, milles see näeb ette, et lühikese raieringi jaoks võib valida vaid ökoloogiliselt kõige sobivamaid liike, jättes loetelust välja liigid, mis on selgelt võõramaised (edaspidi „vaidlusalune piiritlus“).

1 — Esitatud on üksnes käesoleva kohtuotsuse punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

Menetlus ja poolte nõuded

9 Ungari esitas käesoleva hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 15. septembril 2014.

10 Ungari palub Üldkohtul:

— tühistada delegeeritud määruse artikli 45 lõige 8 osas, milles on sätestatud: „valides määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 2 punkti c kohaselt koostatud loetelust välja liigid, mis on ökoloogiliselt kõige sobivamad, ja välistades seega liigid, mis on selgelt võõramaised“;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

11 Komisjon palub Üldkohtul:

— jätta hagiavaldus rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja Ungarilt.

12 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Üldkohus (neljas koda) avada suulise menetluse. Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu kirjalikele küsimustele kuulati ära 2. detsembri 2015. aasta kohtuistungil.

Sisulised küsimused

13 Ungari leiab sisuliselt, et vaidlusalust piiritlust kehtestades komisjon esiteks ületas oma volituste piire, kitsendades liikmesriikide kaalutlusõigust alusetult, teiseks võttis arvesse algmäärusega vastuolus olevad kriteeriumid, kolmandaks kuritarvitas võimu, neljandaks rikkus õiguskindluse põhimõtet, viiendaks rikkus diskrimineerimise keelu põhimõtet, kuuendaks rikkus õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, seitsmendaks rikkus omandiõiguse kaitse põhimõtet ja kaheksandaks rikkus põhjendamise kohustust.

Komisjoni volituste piiride rikkumine ja liikmesriikide kaalutlusõiguse kitsendamine

14 Ungari leiab sisuliselt, et asjaolu, et komisjon kehtestas vaidlusaluse piiritluse, on ebaseaduslik, kuna ta ületas nende volituste piire, mis olid talle algmäärusega antud, ja muutis teoreetiliseks liikmesriikide pädevuse valida välja lühikese raieringiga madalmetsa sobivad puuliigid, mis vastavad ökoloogilisele kasutuseesmärgile. Ungari hinnangul tuleneb komisjonile antud volituse näiliselt laiulatuslik sõnastus sellest, et alad, mille kohta on tal õigus kriteeriume kehtestada, on eriti heterogeensed. Sellest ei järeldu, et komisjonil oleks laiaulatuslik kaalutlusõigus. Nende puuliikide valimine, mida võidakse kasutada, jääb liikmesriikide pädevusse ja laiaulatuslikku kaalutlusruumi, mis on kindlaks määratud algmääruse artikli 4 lõike 1 punktis k ja lõike 2 punktis c ning delegeeritud määruse põhjenduses 55. Selle pädevuse ja laiaulatusliku kaalutlusruumi tõttu ei saa komisjon käesoleval juhul oma volitust kasutada. Vaidlusalune piiritlus muudab liikmesriikide kaalutlusõiguse mõttetuks. Komisjon vaidleb vastu ja väidab, et tema ei ole vaidlusalust piiritlust kehtestades talle algmäärusega antud pädevust ületanud.

15 Nende väidete kohta tuleb märkida, et algmääruse artikli 4 lõike 1 punkt k määratleb lühikese raieringiga madalmetsa alad kui „maa-alad, kus kasvatatakse CN-koodi [0602 90 41] alla kuuluvaid puuliike, mille määratlevad liikmesriigid ja mis hõlmavad puittaimi, mitmeaastaseid taimi, pookealuseid või pärast koristamist mulda jäävaid juuremugulaid, mis järgmisel hooajal ajavad uusi võrseid“ ning sätestab, et „[mille] maksimaalse raietsükli määravad kindlaks liikmesriigid“. Lisaks näeb

algmääruse artikli 4 lõike 2 punkt c ette, et liikmesriigid „määratle[vad] lühikese raieringiga madalmetsa kuuluvad puuliigid ja nende puuliikide maksimaalse raietsükli, nagu on osutatud [algmääruse artikli 4] lõike 1 punktis k“.

16 Veel annab algmääruse artikli 46 lõike 9 punkt a komisjonile õiguse võtta vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada täiendavaid kriteeriume sama määruse artikli 46 lõikes 2 osutatud maa-alade liikide kohta, mida võib käsitada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladena. Viimati nimetatud sätte alusel otsustavad liikmesriigid hiljemalt 1. augustiks 2014, milliseid selles artiklis loetletud maa-aladest nad käsitavad ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana. Selles loetelus on toodud lühikese raieringiga madalmetsaga alad, kus ei kasutata mineraalväetisi ega taimekaitsevahendeid. Nii annab algmääruse artikli 46 lõike 9 punkt a komisjonile õiguse sätestada kriteeriume selliste lühikese raieringiga madalmetsaga alade kindlaksmääramiseks, kus ei kasutata mineraalväetisi ega taimekaitsevahendeid ning mida võib käsitada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladena.

17 Algmääruse põhjenduses 45, milles on toodud komisjonile antud volituse põhjendused, on mainitud, et „[s]elleks et ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad loodaks tõhusalt ja ühetaoliselt, võttes samas arvesse liikmesriikide eripära, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse täiendavad kriteeriumid, mille alusel määratletakse alad ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladena; tunnustatakse muud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala liigid; kehtestatakse teatud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala liikide ümberarvestuskoefitsiendid; kehtestatakse eeskirjad ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala rakendamise kohta liikmesriikide poolt piirkondlikul tasandil; kehtestatakse eeskirjad ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade säilitamise ühise täitmise kohta vahetus läheduses asuvate põllumajandusettevõtete poolt; luuakse raamistik liikmesriikide poolt kehtestatavate ja sellist vahetut lähedust määratlevate kriteeriumite jaoks; ning kehtestatakse metsa ja põllumajandusmaa vahelise suhtarvu kindlaksmääramise meetodid“.

18 Komisjon kehtestas algmääruse artikli 46 lõike 9 punkti a kohaselt vaidlusaluse piiritluse, mis seab selleks, et ala saaks käsitada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana, täiendavad kriteeriumid. Vaidlusalune piiritlus välistab ökoloogilise kasutuseesmärgiga lühikese raieringiga madalmetsaga aladele istutatud võõramaised liigid. Nii käsitatakse algmääruse artikli 46 lõike 2 punkti a ja vaidlusaluse piiritluse kohaselt ökoloogilise kasutuseesmärgiga alana lühikese raieringiga madalmetsaga alasid tingimusel, et seal ei kasutata mineraalväetisi ega taimekaitsevahendeid ning et raiering koosneks omamaistest liikidest.

19 Vaidlusalust piiritlemist kehtestades ei ületanud komisjon oma volituste piire. Ta kehtestas vastavalt algmääruse artikli 46 lõike 9 punktile a täiendavad kriteeriumid, et määrata kindlaks, milliseid määruse artikli 46 lõikes 2 osutatud maa-alaliike võib käsitada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladena. Ei selle määruse artikli 46 lõike 9 punkt a ega muud selle määruse sätted ei näe ette, et nimetatud kriteerium võiks olla tuletatud sellest, milliseid puuliike võib istutada. Eespool punktis 31 jj toodud põhjustel aitab vaidlusalune piiritlus ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade loomisele tõhusalt ja järjepidevalt kaasa, kui arvestada nende maa-alade bioloogilise mitmekesisuse säilitamist.

20 Komisjon ei riivanud vaidlusalust piiritlust kehtestades ka liikmesriikide pädevust ja kaalutlusruumi nende puuliikide kindlaksmääramisel, mida võib lühikese raieringi kujundamisel istutada.

21 Algmäärus ning eelkõige artikli 4 lõike 1 punkt k ja lõike 2 punkt c ei anna liikmesriikidele ainupädevust nende puuliikide valimisel, mida võib ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade kujundamisel kasutada. Nagu komisjon oma kirjalikes seisukohtades õigesti märgib, siis vaatamata sellele, et liikmesriigid võivad koostada nende puuliikide loetelu, mida kasutatakse lühikese raieringiga madalmetsa istutamisel, võib põllumajandusmaade käsitamisel ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana arvesse võtta vaid neid puuliike, mis vastavad algmääruses ette nähtud tingimustele ja komisjoni poolt tema volituste kasutamisel kehtestatud täiendavatele kriteeriumidele.

22 Vaidlusalune piiritlus ei vähenda ka liikmesriikide kaalutlusõigust pelgalt sümboolse määrani ega muuda seda praktikas mõttetuks. Ungari ei ole vaidlustanud komisjoni tõdemust, mille kohaselt tuleneb liikmesriikide poolt algmääruse artikli 46 lõike 8 kohaselt teatamistest, et nad on kindlaks määranud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana käsitatavate lühikese raieringiga madalmetsa-alade kujundamiseks sobivad omamaised puuliigid. Nendest teatamistest ilmneb, et 18 liikmesriiki ja kahe muu liikmesriigi piirkonda on välja valinud kokku 19 puuliiki, mis võimaldavad kujundada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana käsitatavaid lühikese raieringiga madalmetsa-alasid. Niisiis on liikmesriigid teatavaks teinud need puuliigid, mis vastavad nii algmääruse kui ka vaidlusaluse piiritluse nõuetele. Komisjon lisas, et peaaegu 75%-s liikmesriikides, sealhulgas Ungari, oli puuliike, mis võimaldasid kujundada lühikese raieringiga madalmetsa-alasid, mida saab käsitada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana. Algmääruse artikli 46 lõike 8 alusel teatamisel määratles Ungari viis puuliiki – nimelt pappel, paju, hikkoripuu, saar ja vaher –, mida võidakse lühikese raieringiga madalmetsa-alade kujundamisel kasutada.

23 Lisaks ei põhjenda Ungari piisavalt oma argumenti, mille kohaselt on liikmesriikide kaalutlusõigus kaotanud mõtte, kuna ükski omamaistest puuliikidest ei ole majanduslikult tasuv. Ungari ei selgita, mille alusel ta leiab, et tasuvus oli üks näitaja, mis tuli ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade kindlaksmääramise uute kriteeriumide kehtestamisel arvesse võtta, kuna algmääruse artikli 46 lõige 2 näeb ette, et 5% maadest, mille suhtes kehtestatakse ökoloogiline kasutuseesmärk, ei tohi paikneda põllumajandusmaal. Ungari ei ole esitanud ka ühtegi tõendit selle kohta, et omamaiste puuliikide istutamine lühikese raieringiga madalmetsa-aladele ei olnud majanduslikult tasuv.

24 Eeltoodud hinnanguid ei sea kahtluse alla ka Ungari viide delegeeritud määruse põhjendusele 55. Selles põhjenduses on kirjas, et „[l]ühikese raieringiga madalmetsa kasvatamiseks vajalike sisendite piiratud kasutamine suurendab kaudselt elurikkust“ ja et „[s]elleks peaksid liikmesriigid kehtestama seda liiki ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala suhtes kohaldatavad tingimused ning koostama lubatud puuliikide loetelu ja sisendite kasutamise eeskirjad“. Niisiis puudutab see põhjendus peamiselt sisendeid. Lisaks ei saa see olla ülimuslik algmääruse artikli 46 lõike 9 punkti a ega delegeeritud määruse artikli 45 lõikes 8 toodud vaidlusaluse piiritluse suhtes. Ungari möönab seda vaikimisi, kui ta märgib hagiavalduses, et „erinevalt artiklite sätetest ei ole põhjendused õiguslikult siduvad“. Selle kohta, et nimetatud põhjendus tunnustab liikmesriikide pädevust, tuleb märkida, et eespool punktis 21 toodud põhjusel ei välista see komisjoni poolt vaidlusaluse piiritluse kehtestamist. Seega ei saa see põhjendus eespool toodud hinnanguid mõjutada.

25 Eeltoodud põhjustel tuleb tagasi lükata Ungari väited, mille kohaselt ületas komisjon vaidlusalust piiritlust kehtestades oma volituste piire ja piiras liikmesriikide kaalutlusõigust.

Ökoloogiliselt kõige sobivamate liikide arvessevõtmine ja võõramaiste liikide välistamine

26 Ungari leiab, et sellise kitsendava tingimuse lisamisega, mis seisneb „ökoloogiliselt kõige sobivamate liikide“ kasutamises, võttis komisjon seisukoha, mida algmäärus ei tunnusta ja mis on vaevalt kooskõlas selle määruse mõttega. Veel vaidlustab Ungari selle, et vaid omamaiseid liike peetakse ökoloogiliselt kõige sobivamaks. Võõramaiste liikide välistamine on lubatav vaid siis, kui ökoloogilises plaanis oleksid kasulikud vaid need alad, mis otseselt mõjutavad bioloogilist mitmekesisust. See seisukoht on aga teaduslikult ebatäpne ja algmäärusega vastuolus. Võõramaiste liikide välistamisel „ökoloogiliselt kõige sobivamate liikide“ kriteeriumi alusel tehakse ilmselge hindamisviga.

27 Mis puutub ökoloogiliselt kõige sobivamate liikide arvessevõtmisse lühikese raieringiga madalmetsaga ala määramisel ökoloogilise kasutuseesmärgiga alana, siis tuleb meenutada, et liidu institutsioonidel on ÜPP valdkonnas eesmärkide määratlemise ja sobivate tegevusmudelite valiku osas ulatuslik kaalutlusõigus. Sellest järeldub, et liidu kohtu kontroll piirdub hinnanguga sellele, kas institutsioonid

on oma pädevuse kasutamisel teinud ilmseid kaalutlusvigu, on võimu kuritarvitanud või kas nad on oma kaalutlusõiguse piire ilmselgelt ületanud (vt kohtuotsus, 9.9.2011, Prantsusmaa *vs.* komisjon, T-257/07, EU:T:2011:444, punktid 84 ja 85).

28 Algmääruse põhjenduses 44 on märgitud:

„Ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alasid tuleks luua eelkõige selleks, et kaitsta ja parandada elurikkust põllumajanduslikes majapidamistes. Ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala peaks seetõttu koosnema elurikkust otseselt mõjutavatest maa-aladest, nagu kesa, maastikuelemendid, terrassid, puhverribad, metsastatud alad ja agrometsandusalad, või põllumajanduslikes majapidamistes sisendite vähendatud kasutuse kaudu elurikkust kaudselt mõjutavatest maa-aladest, nagu püüdekultuuridega ja talvise taimkattega alad [...]“

29 Nii tuleb ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alasid kujundada selleks, et kaitsta ja parandada maamajapidamistes bioloogilist mitmekesisust.

30 Komisjon valis aga bioloogilise mitmekesisuse saavutamise kriteeriumi liikide põhjal, mida ta peab ökoloogiliselt kõige sobivamaks, see tähendab kõnealuse ala looduskeskkonna tasakaalu ja ökosüsteemi säilitamiseks kõige sobivamate liikide põhjal. Kui säilitada ala looduskeskkonna tasakaal liikide valikul, siis aitab see selle ala kasutamisel säilitada bioloogilist mitmekesisust ja takistab selle hävimist. Seega ei teinud komisjon ilmset hindamisviga, kui ta võttis ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade kindlaksmääramiseks arvesse ökoloogiliselt kõige sobivamad liigid. Nimetatud kriteeriumi arvessevõtmine ei ole algmääruse ega selle mõttega vastuolus.

31 Ungari vastuväite kohta selle suhtes, et vaid omamaised liigid on ökoloogiliselt kõige sobivamad, tuleb märkida, et komisjon ei teinud ilmset hindamisviga järeldades, et selliste puuliikide istutamine lühikese raieringiga madalmetsana, mis on selgelt võõramaised, ei võimaldanud tagada, et need raieringid säilitavad või parandavad nende maamajapidamiste bioloogilist mitmekesisust, kus need liigid on istutatud. Nagu eespool punktis 28 märgitud, on ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladega taotletav eesmärk säilitada maamajapidamiste bioloogilist mitmekesisust. Nimetatud alade bioloogilise mitmekesisuse säilitamine eeldab nende looduskeskkonna säilitamist. See, et komisjon nägi ette raieringid, mis koosnevad omamaistest liikidest, aitab aga kaasa selle looduskeskkonna säilitamisele ja seega ka kõnealuse ala bioloogilise mitmekesisuse säilimisele. Liiki saab pidada omamaiseks siis, kui see kasvab selles piirkonnas loomulikult ning seda pole sisse toodud. Selliste liikide istutamine aga, mis on selgelt võõramaised, ei pruugi aidata kaasa maamajandusliku looduskeskkonna või ökosüsteemi säilitamisele ning Ungari ei ole esitanud ühtegi tõendit, mille põhjal võiks järeldada, et käesoleval juhul säilitavad võõramaised puuliigid maamajanduslikes majapidamistes bioloogilise mitmekesisuse ja parandavad seda. Seega ei teinud komisjon ilmset hindamisviga ega rikkunud algmäärust, kui ta piiritles puuliikide istutamise ökoloogilise kasutuseesmärgiga lühikese raieringiga madalmetsa-aladel üksnes omamaiste liikidega.

32 Ungari leiab veel, et asetades vaidlusaluse piiritluse kehtestamisel rõhu aladele, mis mõjutavad otseselt bioloogilist mitmekesisust, jättis komisjon kõrvale algmääruse põhjenduses 44 toodud teise lähenemise, mille kohaselt saab bioloogilist mitmekesisust soodustada ka aladega, mis seda kaudselt mõjutavad, kuid ta ei esitanud delegeeritud määruse põhjendustes ega kostja vastuses selle kohta selget põhjust. Komisjon vaidleb neile argumentidele vastu.

33 Algmääruse põhjendusest 44 tuleneb (vt eespool punkt 28), et ökoloogilise kasutuseesmärgiga alad tuleb kujundada bioloogilist mitmekesisust otseselt või kaudselt mõjutavatest maa-aladest, ilma et nende kahe võimaluse vahel oleks hierarhia.

34 Käesolevas asjas on vaidlusaluse piiritluse eesmärk kujundada ökoloogilise kasutuseesmärgiga alad bioloogilist mitmekesisust otseselt mõjutavate näitajate alusel, kuna see piiritlus kohustab kasutama ökoloogilise kasutuseesmärgiga lühikese raieringiga madalmetsa-alade kujundamisel üksnes omamaiseid liike.

35 Komisjoni valikut ei saa pidada algmääruse mõttega vastuolus olevaks, kuna see määrus näeb ette võimaluse võtta bioloogilist mitmekesisust otseselt mõjutavaid meetmeid. Komisjonil oli õigus valida oma kaalutlusõiguse teostamisel meede, mis bioloogilist mitmekesisust otseselt mõjutab. Lisaks ei olnud selle valiku tegemiseks vaja erilist selgitust võrreldes piiritlusega, millel on kaudne mõju, kuna ühelt poolt ei olnud nende kahe võimaluse vahel hierarhiat ja teiselt poolt on liikmesriikides, eriti Ungaris, omamaiseid puuliike, millest on võimalik lühikese raieringiga madalmetsa-alasid kujundada (vt eespool punkt 22). Järelikult tuleb tagasi lükata Ungari väide, mis käsitleb komisjoni poolt sellise kriteeriumi valimist, mis soodustab bioloogilist mitmekesisust otseselt.

36 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb tagasi lükata Ungari väited, mille kohaselt põhineb vaidlusalune piiritlus ebasobival kriteeriumil ning sellega on tehtud ilmne hindamisviga. […]

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda),

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Ungari Vabariigilt.

Prek Labucka Kreuschitz

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 1. juunil 2016 Luxembourgis.

Allkirjad